

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce:	diplomová / bakalářská
Posudek:	vedoucího / oponenta
Práci hodnotil(a):	Mgr. Andrej Artemov, Ph.D.
Práci předložil(a):	Kristýna Kovářová Ruský jazyk se zaměřením na vzdělávání
Název práce:	Guzel Jachinová a její román Zulejka otevírá oči

1. CÍL PRÁCE

Autorka bakalářské práce se o cíli své práce bezprostředně v textu nezmiňuje. Cíle lze odvodit buď ze Zásad pro vypracování bakalářské práce, nebo z proklamovaného v Úvodu vlastního zájmu o text románu Zulejka otevírá oči a o osobnost autorky Guzel Jachinové. Neuvědomění si cíle práce vede pak k nepodloženým a unáhleným závěrům při literární analýze románu.

Z hlediska Zásad pro vypracování BP byly naplněny tři první zásady: 1. Vyhledání, shromáždění a studium odborné literatury vztahující se k tématu. 2. Čtení a analýza románu G. Jachinové. 3. Rozbor sledovaného románu z hlediska narativní strategie, tématu a motivu.

Čtvrtá zásada (Zařazení románu do kontextu současné Ruské literatury a jeho využití v multikulturní výchově) naplněna nebyla.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

Obsah bakalářské práce především poznamenala nezkušenost autorky při zpracování odborné literatury. Autorka volně zachází s odbornými texty, přisvojuje si názory odborníků, aniž by je řádně citovala (viz str. 8: Abaševa, Pogorelaja – neuvedena stránka, taktéž u dalších autorů na str. 9, 10–13, dále s. 17: Batulla, s. 18, 23: Pustovaja, str. 27: Abaševa, str. 31: Pustovaja, s. 33: Komjusov, Čerňavskaja). Kapitoly 1.2, 1.3, 1.5 jsou kompilativní s velmi malou přidanou hodnotou samotné autorky bakalářské práce. Mezi jednotlivými citacemi nejsou často ani úvodní, spojující či vysvětlující výrazy. Používají se citáty ze stejného zdroje jak v češtině, tak i v ruštině bez vysvětlení, proč to tak je (s. 12: Imamov, 2. odstavec je v češtině, 3. odstavec je v ruštině). Při citování samotného románu dochází k podobnému „přeskakování“ (zřejmě se používá originál a pak český překlad). Například na s. 13 v závěru kapitoly 1.5 Kritika se vyskytuje citát (Danilkin, 2010), ke kterému není žádný přechod, žádná spojovací věta.

V textu dochází ke smíšení ich-formy (s. 6, 12) s použitím autorského „my“ (s. 8, 11, 12 a další)

Při uvedení románu není nikde zmínka o roku napsání a první publikace románu v Rusku. Sice se dále uvádí citace odkazující k roku 2016, ale, jak se ukázalo při vyhledání přesnějších dat o románu, není to rok prvního vydání. Nejsou uvedeny roky dalších ruských vydání románu.

Kapitola 2.2 Domácí násilí kromě stanoveného tématu již od str. 17 odkazuje k doktoru Leibemu a dále od s. 20 k legendě o Jusufovi a Zulejce. Každý ze zmíněných námětů by si zasloužil zvláštní kapitolu (tj. 2.3 a 2.4).

Kapitola 2.3 Českoslovenští legionáři nemá žádné opodstatnění. Jakou má souvislost s románem? Není to nikterak vysvětleno. Působení československých legionářů v Rusku je velice komplikované téma, ke kterému existuje rozsáhlá literatura. Rozhodně se nedá vystihnout v lehkovážném jednostráňkovém pojednání, jehož autorka si ani neumí téma stručně vyložit, neví o tom fakticky nic a používá k tomu jeden jediný neověřený zdroj.

Na s. 28 se najednou objevuje věta: Isabela ho (Jusufa) učí cizím jazykům (...). Před tím se o Isabele nemluvílo, bylo by vhodné alespoň umístit poznámku pod čárou s vysvětlením, o koho se jedná.

Na s. 32 se podobně vyskytuje zmínka o scénáři od Jachinové, ale předtím (ani na s. 32) není vysvětlení, o jaký scénář se jedná (Kdy byl napsán? Proč se finále románu srovnává s tímto scénářem?).

Celková analýza díla v této bakalářské práci připomíná podrobné převyprávění románu Jachinové.

Kromě toho jsou v bakalářské práci četné stylistické chyby: s. 6: hlavní protagonistka (*protagonista* je „hlavní představitel, vedoucí osobnost“, proto je zavádějící použití tohoto slova s přívlastkem *hlavní*), s. 12: Považuji toto dílo spisovatelky jako úspěšné. Dokonce se nalézají i zcela nesrozumitelné věty (s. 17: Ale současně si uvědomuje, že vše se děje je z vůle všemohoucího Alláha. Zulejčina pasivita odkazuje k tradičnímu archetypu ženského a mužského principu.).

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA

Formální úprava práce se vyznačuje značnou nedbalostí. Je patrné volné zacházení s uvozovkami (jak podle českého systému interpunkce, tak i podle ruského). Nedbá se na dodržení odstupů mezi slovy, číslicemi atd. V citacích chybí označení stránek (konkrétní příklady viz výše). V textu jsou četné pravopisné, interpunkční a gramatické chyby (např.: nerozlišuje se mezi tvary zájmena *ona* (ji – jí)). Nalézají se četné překlapy (dokonce i se záměnou slova a jeho významu). V seznamu literatury se porušují zásady jednotného uvádění literatury a informačních zdrojů.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Autorka bakalářské práce předložila text, v němž na sebe bere úlohu zprostředkovatelky pro porozumění textu románu Guzel Jachinové Zulejka otevírá oči. Zdařilé jsou pasáže o podobenství (pták Semrug) a o legendě (Jusuf a Zulejka). Pokus o převyprávění textu s vysvětlením některých souvislostí vyskytujících se v textu doplňuje kompilací teoretické literatury, z níž také čerpá interpretaci nejdůležitějších jevů. Pozitivně lze hodnotit podrobné přečtení románu, ale kvalitu práce narušuje značná nedbalost v jejím zpracování, chybějící vlastní intence a hlubší ponoření se do rozboru palčivých otázek (domácí násilí, vztah Tatarů a Rusů v Rusku, přehodnocení tématu Gulagu v díle autorky nové generace, vnímání Velké vlastenecké války, zařazení díla Jachinové do kontextu současné literatury v Rusku).

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ

1. Kdy byl román Jachinové poprvé publikován v Rusku? 2. Kolik vydání románu vyšlo v Rusku? 3. Kdo ze současných ruských autorů (21. století) se alespoň částečně věnuje tématu Gulagu?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:

Dobře.

Datum: 9. června 2020

Jméno: Mgr. Andrej Artemov, Ph.D.